

पारोन्द्रः ७ खेतपिङ्गलः ८ कण्ठीरवः ९ पञ्च-
शिखः १० शैलाटः ११ भौमविक्रमः १२
सटाङ्कः १३ मृगराट् १४ मृगराजः १५ मरुत्-
प्लवः १६ केशी १७ लङ्गीकाः १८ करिदारकः १९
इति शब्दरत्नावली ॥ महावीरः २० खेतपिङ्गः २१
गजमोचनः २२ मृगारिः २३ इति जटाधरः ॥
इभारिः २४ नखरायुधः २५ महानादः २६
मृगपतिः २७ इति हेमचन्द्रः ॥ पञ्चमुखः २८
नखी २९ मानो ३० क्रव्यादः ३१ मृगाधिपः ३२
शूरः ३३ विक्रान्तः ३४ हिरदान्तकः ३५ बहु-
बलः ३६ दीप्तः ३७ बली ३८ विक्रमो ३९ दीप्त-
पिङ्गलः ४० तन्मांसगुणाः ॥ अर्शः प्रमेहजठरा-
मयजाडानाशित्वम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च ।

“सिंहव्याघ्रका कृत्तरचुडीपिनस्तथा ।
वभ्रुजम्बुकमाजरा इत्याद्यास्तु गुहाशयाः ॥
गुहाशया वातहरा गुरुष्णमधुराश्च ते ।
त्रिधा बल्या हिता नित्यं नेत्रगुह्यविकारि-
णाम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ * ॥

पदान्ते श्लोकार्थवाचकः । इत्यमरः । ३।१।५८ ॥
(यथा, रामायणे । २।७३।७ ।

“तु यास्यसि महाराज ! हित्वेनं दुःखितं
जनम् ।

हीनं पुरुषसिंहेन रामेणाक्रियकर्मणा ॥”)
अर्चतां ध्वजः । इति हेमचन्द्रः ॥ रक्तशिखः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते । ४।८ ।
“तुल्यालकटुकाव्योषसिंहाकरहयमारकाः ॥”)
मेषादिहादशराश्वन्तर्गतपञ्चमराशिः । तत्-
पर्यायः । लेयः २ । इति सत्कृत्यसुतावली ॥
तस्याधिष्ठात्री देवता सिंहः । स च मघा-
पूर्वफलगुनी-समुदायोत्तरफलगुनी-प्रथमपादेन
भवति । अग्निराशिः । पीतवर्णः । रक्तः । एवं
धूम्रवर्णः । पित्तप्रकृतिः । पूर्वदिक्स्थामी ।
पर्वतचारी । चक्षियवर्णः । क्रूरः । महाशब्दः ।
अल्पसन्तानः । अल्पस्त्रीसङ्गः । तत्र जात-
फलम् । क्रोधी । शीघ्रगतिः । हास्यवाणिः ।
अतिवक्ता । चक्षुः । शीतलः । मत्स्यप्रियश्च ।
इति बृहज्जातकादयः ॥ * ॥ मेषादिहादश-
राश्वन्तर्गतपञ्चमलग्नम् । तत्र जातफलम् ।
“सिंहलग्ने समुद्भूतो भोगी शत्रुविमर्दनः ।
स्त्रियोदरोऽल्पपुत्रश्च सोऽस्त्री गजविक्रमः ॥”

इति कौट्टीप्रदीपः ॥

सिंहकेलिः, पुं, (सिंहस्येव केलिर्यस्य ।) मञ्चु-
शोषः । जिनविशेषः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सिंहकेशरः, पुं, (सिंहस्येव केशरो यस्य ।)
वज्रुलः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ सिंहस्य जटा
च ॥

सिंहतलः, पुं, (सिंहस्येव तलमत्र । यद्वा, सिंह-
तलः । प्रप्रीदरादित्वात् साधुः ।) कृताञ्जलिः ।
करहययोजनम् । इत्यमरटीकायां रामायणम् ।
२।६।८५ ॥

सिंहतुण्डः, पुं, (सिंहस्य तुण्डमिव पुष्पमस्य ।)
सिंहतुण्डः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अस्य
पर्यायो यथा,—

“सिंहतुण्डः सिंहतुण्डः स्यात् वज्री वज्रदुमोऽपि च
सुधासमन्तदुग्धा च क्षुक् स्त्रियां स्यात्
क्षुहो गुडा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥
सिंहस्य तुण्डमिव तुण्डमस्य । मत्स्यविशेषः ।
यथा, मनुः । ५।१६ ।

“पाठीनरोहितावाद्यौ नियुक्तौ ह्यथकथयोः ।
राजीवान् सिंहतुण्डांश्च सशस्त्रांश्चैव सर्वशः ॥”
सिंहमुखे, क्ली, (सिंहचिह्नितं हारमिति मध्य-
पदलोपिकर्मधारयः ।) प्रवेशहारम् । तत्-
पर्यायः । प्रवेशनम् २ । इति हेमचन्द्रः ॥

(यथा, कथामरिक्तागरे । ४३।१७५ ।
“सिंहद्वारे युवा देवि दृष्टोऽस्माभिर्महाव्रती ।
सद्वितीयोऽपि यो धत्ते सौन्दर्येणाद्वितीयताम् ॥”)
सिंहध्वनिः, पुं, (सिंहस्य ध्वनिः ।) सिंहशब्दः ।
सिंहनादसदृशशब्दः । यथा,—

“तुषारसंवातशिलाः क्षुरायैः
समुत्तिष्ठन् दर्पकलः ककुद्धान् ।
दृष्टः कथञ्चिद्वयैर्विविर्न-
रसोऽसिंहध्वनिरुज्जनाद ॥”

इति कुमारसम्भवम् ॥

सिंहनादः, पुं, (सिंहस्येव नादः ।) योधानां
रणोत्साहजरवः । तत्पर्यायः । खेड्वा २ । इत्य-
मरः । २।८।१०७ ॥ गजयूथदशनात् तद्ग-
ङ्गाय यथा सिंहस्य नादस्तथा परबलभङ्गाय
स्त्रोत्साहविवृद्धये च यो रावः सः । सिंहस्येव
नादः सिंहनादः । इति भरतः ॥ (यथा आर्थ्या-
समश्रयाम् । ७०० ।

“कविसमरसिंहनादः स्वरानुनादः सुधैकः
संवादः ।

विद्वद्भिनीदकन्दः सन्दर्भोऽयं मया सृष्टः ॥”
महादेवः । इति महाभारतम् । १३।१७ ।
११० ॥ * ॥ सिंहस्य नादः ।) सिंहशब्दश्च ॥

सिंहनादकः, पुं, (सिंह इव नदतीति नद +
बुल् ।) वृकारः । इति हारावली । १८४ ॥
सिङ्गा इति भाषा ॥

सिंहनादिका, स्त्री, सिंहमपि नादयतीति । नद
+ णिच् + बुल् । टापि अत इत्वम् ।) दुरा-
लभा । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सिंहपर्णी, स्त्री, सिंहस्य शिरोः पर्णमिव पर्ण-
मस्याः । डौष् ।) वासकः । इति जटाधरः ॥
सिंहपुच्छिका, स्त्री, (सिंहपुच्छो + स्वाये कन् ।)
चित्रपर्णिका । इति रत्नमाला ॥ लुद्रचाकुलिया
इति भाषा ॥

सिंहपुच्छी, स्त्री, (सिंहस्य पुच्छ इव पुष्पमस्याः ।
डौष् ।) चित्रपर्णिका । पृथ्विपर्णी । इत्यमरः ।
२।४।८३ ॥ माषपर्णी । इति रत्न-
माला ॥

सिंहपुष्पी, स्त्री, (सिंहस्य पुच्छ इव पुष्पमस्याः ।
डौष् ।) पृथ्विपर्णी । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहमुखी, स्त्री, (सिंहस्य मुखमिव पुष्पमस्याः ।
डौष् ।) वासकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहयाना, स्त्री, (सिंहो यानं वाहनं यस्याः ।)
दुर्गा । इति हेमचन्द्रः ॥

सिंहरथा, स्त्री, (सिंह एव रथो यस्याः ।) दुर्गा ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, हरिवंशे । १७६ ।
१७ ।

“वराङ्गनां सिंहरथां बहुरूपां ह्यध्वजाम् ॥”)
सिंहलं, स्त्री, (सिंहलो देशः प्रभवत्वेनास्यस्येति ।
अच् ।) रङ्गम् । इति हेमचन्द्रः ॥ रीतिः ।
त्वचम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

सिंहलः, पुं, स्त्री, (सिंहं लाति प्राप्नोतीति ।
ला + कः ।) देशविशेषः । शिलोन इति
ख्यातः । यथा,—

“दक्षिणेऽवन्तिमाहेन्द्रमलया ऋष्यमूककाः ।
चित्रकूटमहारण्यकाश्चोसिंहलकोङ्कणाः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

(अथञ्च जम्बुद्वीपस्य अष्टप्रमिहद्वीपानामन्य-
तमः । यथा, भागवते । ५।१८।२८—३० ।

“जम्बुद्वीपस्य च राजन् उपद्वीपानष्टौ हैक
उपदिशन्ति सागरात्मजैरश्वान्वेषण इमां महौ
परितो निखनङ्गिरूपकल्पितान् । तदयथा
स्वर्णप्रस्थश्चन्द्रशुक्ल आवर्तनो रमणको मन्द-
हरिणः पाञ्चजन्यः सिंहलो लङ्केति ॥” * ॥
तद्देशवासिनि, पुं भूम्नि । यथा, महाभारते ।
१।१७६।३५ ।

“पौण्ड्रान् किरातान् यवनान् सिंहलान्
वर्जवान् खशान् ।

ससर्जफेनतः सा गौर्ध्वच्छान् बहुविधानपि ॥”)

सिंहलस्या, स्त्री, (सिंहले तिष्ठति या । स्या +
कः ।) सिंहलो । इति राजनिर्घण्टः ॥ सिंहल-
देशवासिनी च ॥

सिंहलास्थानः, पुं, (सिंहल आस्थानं यस्य ।)
तालहृत्तसदृशहृत्तविशेषः । यथा,—

“प्रोत्फलः सिंहलास्थानश्चङ्की पिञ्जा खटापि
च ॥”

इति शब्दमाला ॥

सिंहलीलः, पुं, (सिंहस्य लीलेव लीला यत् ।)
रतिवन्धविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—

“लिङ्गोपरिस्थिता नारी भूमौ दत्त्वा पदद्वयम्
हृदये दत्तहस्ता च सिंहलीलः प्रकीर्तितः ॥
लिङ्गोपरिस्थिता नारी कान्तोरुत्पदद्वया ।
हृदये दत्तहस्ता च सिंहलीलोऽप्यसावपि ॥”

इति रतिमञ्जरी ॥

सिंहवाहिनी, स्त्री, सिंहरूपो वाहो वाहन-
मस्यस्या इति । इति ।) दुर्गा । यथा,—

“सिंहमारुह्य कल्पान्ते निहतो महिषो
यतः ।

महिषघ्नी ततो देवी कथ्यते सिंहवाहिनी ॥”
इति देवीपराणि ४५ अध्यायः ॥